

Menneskehedens karma

(Symbol nr. 25)

1. Den ufærdige menneskehed

Som vi i det foranstående er blevet kendt med, er jordens menneskehed opdelt i nationer eller stater. Da nævnte menneskehed endnu er ufærdig eller ufuldkommen, er disse stater befolket med ufærdige mennesker, hvilket igen vil sige: menne-

sker, der endnu har dyriske anlæg og mere eller mindre har begyndende menneskelige anlæg. Da de menneskelige anlæg hos det store flertal af menneskene endnu er meget spæde, medens de dyriske anlæg, i kraft af deres tusindårige tradition og tilknytning til væsenerne, er stærkt førende i menneskenes væremåde, bliver de af disse mennesker bestående nationer eller stater således i tilsvarende grad dyriske i deres manifestationer eller væremåde. Den virkelige menneskelige væremådes love og traditioner, som er tilført dem og ledet af verdensgenløserne, kan menneskene endnu slet ikke leve op til. Staterne stikker ikke sværdet i skeden, skønt de igennem deres religioner får at vide, at *alle de som tage ved sværd, skulle selv omkomme ved sværd*. (Mt. 25.52). Det er heller ikke blevet almengældende, at de elsker deres fjender og velsigner dem, som forbander dem. (Se Mt. 5. 44.) Af de syv gange halvfjerdsindstyve gange syv gange, man skal tilgive sin næste (Mt. 18.22). har mange endog svært ved at tilgive blot een gang.

2. De menneskelige tendenser

At de forannævnte nationers eller staters love og leveregler er en blanding af humanisme og hedenskab, hvilket henholdsvis vil sige: menneskelige og dyriske tendenser, er en selvfølge. De menneskelige tendenser giver sig til kende i nationens humane love, hjælp til syge og gamle, gratis skoleundervisning, hospitaler og sygehuse, samt mange andre kulturelle foranstaltninger til glæde og velsignelse for menneskene, såsom befordringsmidler, jernbaner, flyvevæsen, søfartsruter, lys-, gas- og kraftværker, landeveje, gader og fortove o.s.v. – o.s.v. Hertil kommer så øvrighed og retsvæsen til beskyttelse af væsenerne overfor andre borgeres dyriske natur. Det er også de menneskelige tendenser, der skaber militærnægtere, skaber fredsbevægelser, får menneskene til at leve vegetarisk, får menneskene til at være dyrevenlige, så de skaber love for beskyttelse af dyr. Men alle disse humane tendenser og foretelser er endnu kun i sin vorden. De er endnu at betragte som meget ringe i forhold til den kulturhøjde, der vil blive fundamentet for det færdige menneskerige, hvis borgere er færdige mennesker i Guds billede efter hans lignelse.

3. De dyriske tendenser

Men disse humane foretelser har den fordel, at de hører til kærlighedens manifestation, der netop skal bestå, medens alle de dyriske tendenser eller mørkets manifestation skal ophøre. Mørkets dræbende tendenser går alle imod deres ophør på jorden. Men dette ophør af mørket i jordmennesket kan umuligt befordres ved tale og skrift alene. Der er blevet talt og skrevet i årtusinder i form af verdensreligioner om humanitet og kærlighed som målet for menneskelig væremåde og kultur. Men menneskene myrder og dræber i dag værre end nogen sinde. Og her kan de såkaldte „kristne stater“ ikke sige sig fri. De andre verdensreligioners mennesker er jo også mere eller mindre dræbende. Men vestens mennesker, der hovedsagelig er kristne, har været i stand til at sætte rekord med hensyn til at

dygtiggøre sig i at skabe mordvåben, ved hvilke de har mangfoldiggjort deres drabsevne millioner og atter millioner af gange. – Til hvad nytte denne vældige morderiske kunnen? – Man tror, man kan afskaffe krig med denne gigantiske krigsevne. Men hvordan skal man vel kunne det? – Med denne vældige magt at undertrykke de mindre stærke magter, er det samme som at lægge håndjern på disse magter. Men en røver eller morder, der får håndjern på, bliver ikke derved til en engel eller et fredens menneske. Hans bevidsthed vil blive mere eller mindre fyldt med had til dem, der har givet ham håndjern på. Og han vil før eller senere få lejlighed til at rive sig løs. Da vil hævnens eller hadets mere eller mindre bryde ud i lys lue. Det samme gælder de undertrykte stater, hvilket historien har rigeligt med eksempler på. Og hvad med en magt, der således undertrykker svagere stater? – Udgør den en fredens magt? – Er det humanitet eller kærlighed at baste og binde andre magter ved hjælp af sine overlegne mordvåben og krigsmaskiner? – Det er kun et tidsspørgsmål, når denne magthaver eller sejrherre ligger bastet og bundet af sin egen karma- eller skæbnebue. Det et menneske sår skal det høste (Gal. 6. 7.). Det samme gælder selvfølgelig ligeledes enhver stat eller forenet folkegruppe.

4. På grund af menneskehedens dyriske natur er den permanent i krig

At jordens mennesker befinder sig i denne overlegne dyriske manifestationstilstand eller væremåde kan absolut ikke bebrejdes dem. Deres væremåde er udtryk for en bestemt ufærdig tringruppe på udviklingsstigen. De udviklingstrin, der ligger over nævnte tringruppe, kan væsenerne naturligvis ikke handle efter. De kan kun ved udvikling efterhånden nå til de fuldkomnere stadier. Grundet på denne overlegne dyriske natur i de menneskegrupper, staterne består af, er krigen eller ragnarok en permanent manifestationstilstand, der af og til bryder ud i vældige dommedags- eller ragnarokstilstande med lemlæstelse, død og undergang for millioner af mennesker. Disse dommedags- eller ragnarokstilstande befordres altså af landenes eller staternes skæbnebuer, der kommer tilbage og udløser i koncentreret form virkningerne af det større eller mindre ragnarok eller mørke, de pågældende mennesker og stater har udløst imod andre mennesker og stater. Men det er ikke blot karma for myrderi og lemlæstelse af mennesker, der gør sig gældende. En overordentlig stor del af karmaen skyldes menneskenes forfærdelige slagteri og blodbade på millioner af dyr, hvis organismer de således dræber og spiser.

5. Menneskenes kødspisning eller nydelse af animalsk føde er en overtrædelse af det femte bud

Menneskene lever i den overtro, at det er en livsbetingelse for dem at skulle nyde animalsk føde. I deres totale kosmiske uvidenhed aner de ikke, at dette deres drab på dyrene er en overtrædelse af det femte bud: „Du skal ikke ihjelslå“. Da det absolut ikke er en livsbetingelse for mennesket at skulle spise ani-

malsk føde, men at dette som nævnt absolut er en overtrædelse af det femte bud eller denne kosmiske lov, får menneskene mørk karma for mord på dyrene, ligeså godt som de får mørk karma for mord på mennesker. Det gigantiske dyredrab, jordmenneskeheden beforder på grund af sin ernæring, viser, at den ikke har nogen virkelig effektiv kærlighedsfølelse overfor dyrene. Menneskene nænner i høj grad at dræbe dem, fordi de elsker at nyde dyrenes fysiske organismedele, samtidigt med, at de, som før nævnt, tror, at den animalske føde er en livsbetingelse. Med en sådan endnu sovende eller kosmisk bevidstløshed overfor dyrene kan det jordiske menneske umuligt blive til mennesket i Guds billede efter hans lignelse.

6. Karmagengældelsen på grund af menneskenes dræbende forhold til dyrene

Denne menneskenes endnu døde eller sovende kosmiske bevidsthedsside skal vækkes til live. Og dette kan ikke ske ved blot at prædike vegetarisk kosternæring for de mennesker, der i højeste grad nænner at dræbe dyrene. Det sker derimod automatisk igennem karmalovens skæbnebuer, der lader væsenerne komme til at opleve virkningerne af de drab og lidelser, de har påført dyrene. Karmalovens skæbnebuer gælder ligeså godt for menneskenes væremåde overfor dyrene, som den gælder for menneskenes væremåde overfor menneskene. Her er ingen forskel. Det femte bud eller den kosmiske lov siger: „Du skal ikke ihjelslå“ (2.Mos.20.13.). Da karmaloven bevirker, at virkningerne af det onde eller gode, man gør imod sin næste, kommer tilbage og danner tilsvarende karma for en selv, vil det således i virkeligheden sige, at det, man gør imod sin næste, gør man imod sig selv. Hvis det ikke var således, ville intet som helst væsen nogen sinde kunne blive til mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Det ses derfor tydeligt her, at den kødædende menneskehed alene på grund af dette dens dræbende forhold til dyrene uundgåeligt vil møde en dommedag eller et ragnarok, hvor virkningerne af nævnte forhold til dyrene vil komme til udløsning og gengældelse overfor samme menneskehed.

7. To slags karma for animalsk ernæring

Denne karma har to slags skæbnebuer. Den har korte og lange. De korte skæbnebuer beforder den usundhed og de sygdomme, der kan opstå ved den animalske ernæring. De lange skæbnebuer udgør de, der er gengældelse for selve den lidelses-, drabs- og døds-karma, menneskene har påført dyrene. Disse skæbnebuer kan strække sig over flere fysiske jordliv, inden de kommer til udløsning. Denne udløsning kommer som regel til manifestation sammen med skæbnebuerne for menneskenes andre lidelser og dødbringende væremåde overfor næsten. Det er disse koncentrerede karmaudløsninger, vi kender som krige eller krigstilstande med alle deres uhyggelige helvedesmaskiner og dødsapparater. Sålænge menneskeheden slagter og æder dyr, vil den umuligt kunne blive færdig med oplevelsen af lidelserne, dommedag eller ragnarok. Krigens dødsfakkel vil da blive ved med at flamme over jordens menneskehed.

8. Karmastrukturens fordeling af lykkelige og ulykkelige jordliv for menneskeheden såvel som for det enkelte menneske

Da denne menneskeheds døds- og lidelseskarma er virkninger af dens dyredrab og anden mørk væremåde, som således bliver koncentreret til en samlet udløsning, er det ikke så mærkeligt, at den i høj grad bliver til en oplevelse af helvede eller ragnarok. Men netop fordi mange livs karma således bliver sammentrængt til kun at udløses med mellemrum, får væsenerne derved lejlighed til at opleve liv, hvor deres mørke karma næsten er standset op, og de derfor kan føle disse liv som lykkelige og i særdeleshed, da de giver plads for væsenets lyse karma eller gode skæbne. Hvis væsenerne derimod skulle have deres mørke ernæringskarma efter hvert animalsk måltid, ville de permanent være plaget af den og derfor tilsvarende permanent føle sig ulykkelig.

9. Da vi allerede tidligere har berørt karma og skæbnebuer og deres virkninger, skal vi her blot komme ind på selve den samlede jordmenneskeheds skæbne. Denne består som nævnt af alle jordens enkelte menneskers skæbne tilsammen. I hvert af disse enkelte ufærdige mennesker eksisterer jo de dyriske anlæg og de menneskelige anlæg. Igennem disse samlede menneskelige anlæg får jordmenneskeheden altså tilsvarende menneskelig karma, hvilket vil sige: lys skæbne. Igennem sine dyriske anlæg får menneskeheden tilsvarende dyrisk karma, hvilket vil sige: mørk skæbne. Vi skal nu gå over til at forklare jordmenneskeheds skæbnebuer nærmere.

10. Forklaring til symbol nr. 25

Symbol nr. 25 symboliserer ligesom symbol nr. 24 jordkloden. Men medens symbol nr. 24 symboliserer jordklodens stater og regeringer, deres mørke og lyse idealer, symboliserer symbol nr. 25 jordmenneskeheds nuværende karma eller skæbneepoke.

.....
Stjernen foroven symboliserer verdensgenløsningsprincippet. De yderste herfra nedadgående orange farvede stråler symboliserer de primitive dræbende religioner, medens de gule fra stjernen nedadgående stråler symboliserer de humane verdensreligioner. Den hvide fra stjernen nedadgående stråle i midten betyder livsmysteriets løsning som videnskab. Denne videnskab i forbindelse med den materialistiske videnskab vil komme til at danne det virkeligt urokkelige fundament for menneskeheds sidste udviklingsstadium i dens færdiggørelse i Guds billede efter hans lignelse.

De gule felter i den øverste trediedel af symbolet symboliserer kristendommens og andre humane verdensreligioners virkning indenfor jordens menneskehed. – Det nederste blåfarvede felt i denne trediedel symboliserer den højeste del af menneskeheds humane kulturskabelse, human religiøsitet og gudsdyrkelse. Her er også indbefattet kunst og litteratur, teknik og videnskab og de af denne affødte mange goder for menneskeheden, grundet på de rent menneskelige evner og anlæg. Det er denne humane kultur og menneskelige evner og anlæg, der efterhånden vil vokse og fjerne menneskeheds dyriske side og dens virkninger, som er symboliseret på de to nederste trediedele.

.....

Ligesom vi tidligere har berørt, at skæbnebuerne vender tilbage til sit ophav, således vender menneskeheds skæbnebuer også til-

bage til den. Vi ser på symbolet to flammetegninger, der fra højre og venstre side styrer ind mod hver sit af de to nederste af symbolets trediedelsfelter. Disse flammetegninger symboliserer to tilbagevendende mørke skæbnebuer, der vil ramme menneskeheden og hver især udløse ragnarok eller dommedag, hvilket igen vil sige: udløse de koncentrerede virkninger af den dræbende væremåde, nævnte menneskehed overfor dyr og mennesker og overfor nationer eller stater forud har manifesteret.

Det mørke trediedelsfelt til højre på symbolet symboliserer virkningerne af tilbagevendte mørke skæbnebuer, der tilsammen udgør dommedag eller ragnarok. De sorte, røde og grå farver skal symbolisere nævnte dommedags og ragnaroks detaljer såsom: Invaliditet, tortur, lemlestelse, ødelæggelse af kulturgoderne: byer, huse, kirker, skoler, fabrikker, sygehuse, lys-, kraft- og vandværker, museer og kunstgenstande, gade- og vej anlæg samt mange andre betydningsfulde kulturelle goder. Hertil kommer så millioner af menneskers forfærdelige pinsler, smerter og lidelser, som de må vande sig under i årevis, inden døden kan befri dem.

.....

Den noget lysere trediedelsfigur til venstre på symbolet symboliserer de skæbnebuevirkninger i dommedagen eller ragnarok, der øjeblikkelig eller meget hurtigt medfører døden. Når denne død således finder sted midt i en krigs-, døds- og ødelæggelseskulmination, hvor næsten ingen kan undgå at blive invalideret eller lemlestet, er den en befrielse af væsenet fra disse rædsler. Men denne befrielse er naturligvis ligesom alle andre oplevelser skæbnebestemt, hvilket vil sige: den er et resultat af væsenets fortidige væremåde. Denne befrielse har kun det ubehag, som den for væsenet pludselige tilpasning til det åndelige liv kan afføde. Dette ubehag er naturligvis mørk karma, men denne karma er for intet at regne i forhold til den livsvarige invaliditet, væsenet ellers ville være kommet ud for. Det er derfor, vi har givet denne trediedelsfigur den noget lysere farvestruktur end lidelseskarmaen, der er symboliseret i trediedelsfiguren til højre.

Udenom de to dommedags- eller ragnaroksfigurer på symbolet ser vi tyngdeenergiens farve ligge ligesom en tæt aura. Det skal sym-

bolisere, at denne grundenergi her i de nævnte to karmafelter er overdimensioneret og derfor danner fundamentet for dommedags- eller ragnaroks manifestationer og udløsninger.

.....

Den gule aura i det øverste trediedelsfelt symboliserer den igennem de humane religioner skabte, begyndende næstekærlighed på »A-stadiet« og på det begyndende »B-stadium«. Næstekærlighedstalentets udvikling må ligesom alle andre talenter udvikling gennemgå tre stadier. Det første stadium for et talents udvikling er det teoretiske, altså det stadium, hvor man får undervisning i talentets struktur og detaljer.

Dette stadium har vi givet udtrykket »A-stadiet«. Det næste stadium for et talents udvikling er det, i hvilket man viljemæssigt opøver sig i at praktisere talentet. Når vi her udtrykker praktiseringen af talentet som viljemæssig, vil det sige, at praktiseringen er meget usikker og fuld af fejlmanifestationer og kræver stærk bevidst koncentration på praktiseringen for at kunne gennemføres. Dette stadium har vi udtrykt som »B-stadiet«.

Efter disse to stadier kommer det tredje og sidste stadium for et talents udvikling. Efter en permanent praktisering bliver talentet til en vane, hvilket vil sige, at talentet nu er blevet automatisk og kan nu i høj grad manifesteres uden væsenets bevidste viljemæssige medvirken. Dette stadium udtrykker vi som »C-stadiet«. Det er dette stadium, der gør væsenet til virtuos eller geni i det pågældende talents manifestation. Med hensyn til jordens menneskeheds kærlighedstalent vil det kun i nogen grad være at udtrykke som på »A-stadiet« og i en endnu mindre grad på »B-stadiet«. »C-stadiet« er menneskeheden endnu meget langt fra at have nået. Men alle de mennesker, der næsten er færdige med deres lidelseskarma og er født påny som stærkt fremtrædende humane mennesker, der absolut er fredelige og således langt fremme i kærlighedstalentets »B-stadium« og her er på vej til udviklingen af samme talents »C-stadium«, udgør den gruppe mennesker, der mere eller mindre er modtagelig for livets kosmiske analyser. Denne gruppe vil derfor blive Guds redskab til at føre den øvrige del af menneskeheden

frem til »C-stadiet«, alt eftersom den når frem igennem dens lidelseskarma eller ragnarok og bliver human. Og med dette stadiums færdigudvikling er jordens menneskehed dermed blevet i Guds billede efter hans lignelse.

Symbolets tredeling skal kun symbolisere de tre forklarede karmasituationer og ikke, at en trediedel af menneskene skal dræbes, en trediedel skal blive invalider og en trediedel skal blive kulturmennesker.

.....

Symbol nr. 25 udtrykker således jordens nuværende skæbneepoke. I dette århundrede har jordmenneskeheden oplevet to store skæbnebuers tilbagekomst i form af de to store verdenskrige med død og rædsler, tortur og lemlæstelse, ja ligefrem udryddelser af mennesker i gaskamre og ved andre dødbringende rædsler: Hundrede tusinder og atter hundrede tusinders udslettelse eller lemlæstelse ved hjælp af atomvåben og andre krigs- eller ødelæggelsesmaskiner. Og menneskeheden forbereder stadig med dens ufærdige væremåde nye frygtelige skæbnebuers, der vil komme tilbage som altødelæggende krige og dødsrædsler der, hvor de rammer.

.....

Hvortil disse forfærdelige ragnarok eller helvedesepoker? – De eksisterer udelukkende fordi, det er en absolut uundgåelig nødvendighed. Menneskene kan umuligt ændres ved den blotte

tale, skrift eller prædiken. For at kunne forstå sådanne manifestationsformer, må menneskene først udvikles frem til denne begavelse. Menneskene lever i en lang epoke, hvor de endnu kun føres ved instinkt og ikke hverken ved intelligens eller logik. De kan derfor ikke forstå nogen som helst form for udviklet undervisning. Denne udvikling af evnen til at kunne forstå højere undervisning sker udelukkende igennem deres mørke skæbnebuers tilbagekomst og udløsning af virkningerne det onde eller mørke, som de har påført andre væsener. Igenem de heraf affødte lidelser eller ragnarok udvikler sig den humane evne. Væsenerne får afsky for krig og ufred. Deres evne til ikke at kunne nænne at gøre andre væsener fortræd tiltager i vækst.

Efterhånden som der bliver flere jordmennesker af denne kategori, bliver deres indflydelse på politik og samfundsstyrelse mere og mere human og mere og mere international. Det er disse fredens mennesker, der efterhånden kommer til at skabe den virkelige fred i verden og dermed kommer til at befordre jordmenneskehedens fuldkommengørelse til eet rige eller een stat med een religion (Åndsvidenskaben), een hjord og een hyrde, eet folk og een Gud. Og vi skal ved hjælp af det næste symbol vise, hvorledes det færdige menneskerige kommer til at lyse og funkule som identisk med himmeriges rige på jordens kontinenter og have.